

1976

No. 19

STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME

WET van 15 mei 1976, tot wijziging van de Personeelsverordening (G.B. 1962 no. 195), zoals deze luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is, de Personeelsverordening (G.B. 1962 no. 195), zoals deze luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen, nader te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, in gezamenlijk overleg met het Parlement, bekrachtigd de onderstaande wet:

Artikel I

De Personeelsverordening (G.B. 1962 no. 195), zoals deze thans luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen, wordt gewijzigd als volgt:

A. De artikelen 47 tot en met 51 worden gelezen als volgt:

Artikel 47

Aanspraak op vakantieverlof

1. De ambtenaar heeft per kalenderjaar aanspraak op vakantieverlof met behoud van vol salaris met inachtneming van de hierna te stellen regelen. Hij is gerechtigd zijn vakantieverlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.
2. Het aantal vakantieverlofdagen waarop een ambtenaar per kalenderjaar aanspraak heeft bedraagt:
  - a. 30 dienstdagen voor de ambtenaar in vaste dienst
  - b. 15 dienstdagen voor de ambtenaar in tijdelijke dienst.

2

1976

No. 19

3. De aanspraak op vakantieverlof wordt in alle gevallen, dat een ambtenaar in een kalenderjaar 30 dagen of meer, al dan niet aaneengesloten, anders dan tengevolge van een verleend vakantieverlof geen dienst doet, verminderd naar reden van 1/12 gedeelte van het hem ingevolge het tweede lid van dit artikel toekomende aantal vakantieverlofdagen voor elk aantal van 30 dagen dat hij geen actieve dienst heeft vervuld.

4. Indien de tijd, gedurende welke een ambtenaar geen werkelijke dienst doet, zich over meer dan een kalenderjaar uitstrekt, worden de aanspraken op vakantieverlof bij toepassing van het vorige lid, over de desbetreffende kalenderjaren naar evenredigheid verminderd.

5. Indien de vermindering bedoeld in het vierde lid niet kan worden toegepast, omdat het aan de ambtenaar toekomende vakantieverlof in het desbetreffende kalenderjaar reeds geheel is genoten of daarvoor niet toereikend is, geschiedt de vermindering of verdere vermindering in één of meer volgende kalenderjaren, met dien verstande, dat in enig kalenderjaar het vakantieverlof nimmer met meer dan een derde gedeelte van hetgeen de ambtenaar ingevolge het bepaalde in artikel 47 tweede lid over dat jaar toekomt, mag worden verminderd.

6. Het aantal dagen, waarop een ambtenaar ingevolge dit artikel over enig kalenderjaar aanspraak blijft maken op vakantieverlof, wordt zonodig naar boven afgerond op hele dagen.

7. Onverminderd het bepaalde in artikel 48 leden 1 tot en met 4, heeft de ambtenaar gedurende de eerste zes maanden na de aanvaarding van zijn ambt, slechts aanspraak op vakantieverlof naar reden van 1/12 gedeelte van het in artikel 47 tweede lid vastgestelde aantal vakantieverlofdagen voor de categorie waartoe hij behoort en wel voor iedere volle kalendermaand, dat hij in genoemd tijdvak werkelijke dienst heeft vervuld.

8. Het aantal dagen, waarop ingevolge het voorgaande lid aanspraak op vakantieverlof bestaat, wordt zonodig naar beneden afgerond op hele dagen.

9. Actieve dienst wordt, behalve door ontslag, onderbroken door en gedurende de tijdvakken van:

- a. vrijstelling van dienst wegens zwangerschap of bevalling;
- b. vrijstelling van dienst wegens ziekte of ongeval, niet ontstaan in verband met de dienst, zodra en voorzover deze vrijstelling meer dan een maand, hetzij achtereenvolgend, hetzij met on-

- derbrekingen van minder dan een week heeft geduurd;
- c. studieverlof, ziekteverlof en verlof buiten bezwaar van den Lande;
  - d. non-activiteit;
  - e. buitenfunctiestelling gevolgd door schorsing of ontslag wegens plichtsverzuim;
  - f. schorsing.

Verlenen van vakantieverlof

Artikel 48

1. Het vakantieverlof bedoeld in artikel 47 eerste lid, wordt aan de ambtenaar op zijn daartoe strekkend schriftelijk verzoek door of vanwege het bevoegde gezag aaneengesloten verleend.
2. Op verzoek van de ambtenaar kan, indien de dienst dit toelaat, in een kalenderjaar ten hoogste tweederde gedeelte van het vakantieverlof gesplitst worden verleend.
3. Omtrent de tijdstippen waarop het vakantieverlof zal ingaan, alsmede omtrent de tijdvakken waarin dit eventueel zal worden gesplitst, wordt door of vanwege het bevoegde gezag beslist.
4. Bij het nemen van een beslissing bedoeld in het vorige lid, wordt, met inachtneming van de belangen van de dienst, zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen van de ambtenaar.
5. Het vakantieverlof kan door of vanwege het bevoegde gezag wegens dringende redenen van dienstbelang geheel of gedeeltelijk worden geweigerd of onderbroken bij een met redenen omkleed besluit.
6. Indien het vakantieverlof krachtens het vorige lid geheel of gedeeltelijk is geweigerd of onderbroken, behoudt de ambtenaar zijn aanspraak op het aantal door hem niet genoten vakantieverlofdagen. Weigering kan voor ten hoogste 6 maanden uitstel van het desbetreffende vakantieverlof tot gevolg hebben. Behoudens het geval dat de dienstverhouding tot het Land wegens ontslag eindigt, kan aan een ambtenaar in enig kalenderjaar nimmer een langer vakantieverlof worden verleend dan driemaal het hem volgens het tweede lid van artikel 47 toekomende aantal vakantieverlofdagen.

7. Indien, als gevolg van de onbreking de ambtenaar schade lijdt, wordt deze schade hem vergoed. Bij Staatsbesluit (resolutie) wordt een Commissie ingesteld ter beoordeling van de hoegrootheid van het uit te keren schadebedrag en worden de criteria aangegeven op grond waarvan dit oordeel zal plaatsvinden.
8. Ten aanzien van ambtenaren werkzaam bij instellingen van onderwijs, zullen de voorgeschreven of gebruikelijke vakanties beschouwd worden als tijdvakken van verleend vakantieverlof, als bedoeld in artikel 47 tweede lid. In afwijking hiervan wordt aan de ambtenaar telkens na 4 (vier) jaren buiten de voorgeschreven of gebruikelijke vakanties, vakantieverlof verleend voor de duur van respectievelijk 30 dagen en 15 dagen, als aangegeven in artikel 47 tweede lid. Het bevoegde gezag kan bepalen, dat een vakantieverlof als vorenbedoeld aansluitend bij een schoolvakantie wordt opgenomen.
9. Het bevoegde gezag kan in het belang van de dienst ambts-halve vakantieverlof verlenen aan de ambtenaar tot een maximum van 1/3 gedeelte van het hem krachtens art. 47 lid 2 toekomende aantal vakantieverlofdagen per kalenderjaar.

Cumulatie van ongebruikte aanspraken op vakantieverlof

Artikel 49

1. Voor zover een ambtenaar gedurende ten hoogste twee voorafgaande achtereenvolgende kalenderjaren het hem volgens artikel 47 tweede lid toekomende aantal vakantieverlofdagen niet of niet ten volle heeft genoten, kan dit hem het daaropvolgende kalenderjaar worden verleend.
2. Het aantal niet genoten vakantieverlofdagen kan door de ambtenaar worden gevoegd bij het hem in dat kalenderjaar toekomende aantal vakantieverlofdagen. Het op deze wijze verkregen totaal aantal vakantieverlofdagen, wordt hem op zijn daartoe strekkend schriftelijk verzoek aaneengesloten verleend.

Compensatie voor ongebruikte aanspraken op vakantieverlof bij overlijden

Artikel 50

1. Ter compensatie van het door een ambtenaar bij zijn overlijden niet genoten of gedeeltelijk niet genoten vakantieverlof,

wordt aan de weduwe of weduwnaar een geldsbedrag uitbetaald gelijk aan het bedrag dat aan de ambtenaar aan salaris zou zijn uitgekeerd gedurende het vakantieverlof, indien het verlof door hem vóór zijn overlijden zou zijn genoten, zullende bij de berekening van het geldsbedrag rekening worden gehouden met het salaris dat de ambtenaar op het moment van zijn overlijden genoot. Bij de vaststelling van het aantal niet genoten vakantieverlofdagen vindt het bepaalde in artikel 47 leden 4 tot en met 6 geen toepassing.

2. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar nalaat, geschiedt de uitbetaling ten behoeve van de minderjarige wettige of erkende natuurlijke kinderen. Ontbreken ook zodanige kinderen, dan geschiedt de uitbetaling aan de op het tijdstip van overlijden van de ambtenaar in leven zijnde meerderjarige kinderen en bij het ontbreken van dezen aan de ouders.

3. Laat de betrokkene ook geen betrekkingen zoals bedoeld in het vorige lid na, dan wordt het in het eerste lid bedoelde bedrag geheel of ten dele aangewend voor de betaling van de kosten van de laatste ziekte en van de lijkbezorging.

Vakantie-uitkering

Artikel 51

Bij Staatsbesluit wordt voorzien in een regeling voor het toekennen van een jaarlijkse vakantie-uitkering, welke ten minste 4% van de jaarbezdiging van de ambtenaar bedraagt.

B. In artikel 52 wordt na „vakantieverlof” ingevoegd de woorden „en vakantieuitkering”.

C. De artikelen 53 en 87 vervallen.

D. In artikel 58 worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

a. het vijfde lid vervalt;

b. het zesde lid dat vernummerd wordt tot vijfde lid, wordt gelezen als volgt:

„Met afwijking in zoverre van artikel 47 derde lid, wordt na terugkeer in actieve dienst de duur van de non-activiteit medeggeteld bij het vaststellen van aanspraken op vakantieverlof. Op de aanspraken van de ambtenaar over die periode worden vakanties, welke hij als Minister heeft genoten, inmindering gebracht”.

c. in het zevende lid dat vernummerd wordt tot zesde lid, wordt in de eerste alinea in plaats van „De eerste vijf leden” gelezen „De eerste vier leden”.

E. In het derde lid van artikel 59 wordt in plaats van „De leden 2-5 van artikel 58” gelezen „De leden 2-4 van artikel 57”.

F. In het eerste lid van artikel 66 wordt in plaats van „artikel 64” gelezen „artikel 63”.

G. In de artikelen 68 en 69 wordt overal waar vermeld staat „artikel 67” in stede daarvan gelezen „artikel 66”.

H. In de artikelen 72, 75 en 76 wordt overal waar vermeld staat „artikel 70” in stede daarvan gelezen „artikel 69”.

I. In artikel 78 wordt in plaats van „artikel 75 eerste lid” en „artikel 76 eerste lid” gelezen „artikel 74 eerste lid” en „artikel 75 eerste lid”.

J. In artikel 79 eerste lid wordt in plaats van „overeenkomstig artikel 80 eerste lid” gelezen „overeenkomstig artikel 79 eerste lid”.

K. In artikel 81 wordt overal waar vermeld staat „artikel 80” in stede daarvan gelezen „artikel 79” en waar vermeld staat „artikel 79” wordt gelezen „artikel 78”.

L. In artikel 82 eerste lid wordt in plaats van „artikel 80” gelezen „artikel 79”.

M. In artikel 93 tweede en derde lid wordt na de woorden „buitenwerking gesteld” in plaats van kommateken een puntteken geplaatst, terwijl de daaropvolgende zinsnede luidende „behoudens het bepaalde in artikel 87 van deze landsverordening” vervalt.

N. De artikelen 54 tot en met 86 worden vernummerd tot 53 tot en met 85, de artikelen 88 tot en met 91 worden vernummerd tot 86 tot en met 90 en de artikelen 93 en 94 worden vernummerd tot 91 en 92.

Artikel II

In de zesde afdeling B van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt in artikel 714d eerste lid in plaats van „artikel 80 eerste lid” gelezen „artikel 79 eerste lid”.

Artikel III

Slot- en overgangsbepaling

1. Deze Wet treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging en werkt terug tot 1 januari 1975.

2. De bepalingen van het West-Indisch Verlofbesluit 1924 (G.B. 1925 no. 2, geldende tekst G.B. 1959 no. 34), het Vrijstellingsbesluit 1928 (G.B. 1928 no. 17, geldende tekst G.B. 1959 no. 64) en de bepalingen omtrent vacantieverlof van de Personeelsverordening zoals deze thans luiden, blijven van toepassing op de ambtenaren, die daaraan aanspraken kunnen ontlenen en wier dienstverband is aangevangen vóór 24 januari 1966, zijnde het tijdstip van inwerkingtreding van de Personeelsverordening op het stuk van het vacantieverlof, met dien verstande dat de ambtenaren die na 24 januari 1966 reeds van enig uit het West-Indisch Verlofsbesluit 1924 ontleende aanspraak op buitenlands verlof gebruik hebben gemaakt c.q. zullen hebben gebruik gemaakt, gerekend van 24 januari 1977 geen nadere aanspraak ontlenen aan het West-Indisch Verlofbesluit, voor wat betreft het buitenlands verlof.

3. De ambtenaar, bedoeld in het tweede lid is te allen tijde bevoegd door een daartoe strekkende schriftelijke mededeling aan het bevoegde gezag van zijn aanspraak als bedoeld in dat lid afstand te doen.

In deze mededeling dient het tijdstip te worden aangegeven met ingang waarvan de ambtenaar van die aanspraak afstand wenst te doen.

Dit tijdstip mag niet vallen binnen een periode waarin buitenlands verlof of binnenlands verlof of verlof buiten bezwaar van den Lande op de voet van het West-Indisch Verlofbesluit wordt genoten en dient samen te vallen met de eerste dag van een kalendermaand volgende op die waarin de hiervoren bedoelde mededeling is gedaan.

4. Met ingang van het tijdstip bedoeld in het voorgaande lid, houden de bepalingen, bedoeld in het tweede lid op, te gelden voor de ambtenaar, die afstand heeft gedaan overeenkomstig het voorgaande lid.

Nadat de bepalingen omtrent vacantieverlof in de zin van deze landsverordening van toepassing zijn geworden, geschiedt de berekening van zijn aanspraken op dat verlof mede over de voorafgaande tijd van werkelijke dienst, voor zover deze

niet reeds met verlof wegens langdurige dienst, vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte of met vacantieverlof, is vergolden.

5. Indien de ambtenaar, bedoeld in het tweede lid komt te overlijden voordat hij zijn in dat lid bedoelde aanspraak heeft kunnen doen gelden of afstand heeft kunnen doen van deze aanspraak zal ten aanzien van de weduwe of weduwnaar en verdere nabestaanden het bepaalde in artikel 50 van toepassing zijn, waarbij de berekening van de uitkeringen zullen plaats hebben op de voet van deze landsverordening.

Gegeven te Paramaribo, de 15e mei 1976.

E. M. L. ENSBERG.

De Minister van Algemene Zaken,

H. A. E. ARRON.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

C. D. OOFI.

De Minister van Justitie en Politie,

E. A. HOOST.

De Minister van Financiën,

H. A. E. ARRON.

Uitgegeven te Paramaribo, de 15e mei 1976.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

C. D. OOFI.